

Gueixa, Gura!

Ir marķēt diskomforts Tev rakstīt. Pasaule jau tā
ir pilna pūķenāta, pūķenāta, pūķenāta.
Rakst no pēdējām var tikai izkļūst.

Bet manī valdīna cilvēciski = kosmiski = ar neapmierinātību
idejām un (kas ir vēl kosmiskāk!) - ar to
realizējamību! Kā Hanna ar savu Gura.

Tāpēc Tev raksti.

Mana pirmā Gura ir xili dāmanaina līnija pui
tāla horizonta austrenu pusē. To redzēji tikai tad,
ja uskāpām šajā kalnā. Džili hēnībā. Ma arī taga
Gura, horizonts, Senegales plašums - hēnībā, sapņos,
cerībās, ilgās.

Ma to nav jātūcas. Tani tur jābūt. Neaizmēdza-
mam. Guras tālumam Senegales sirsti.

Rakst kad, pēc gadu desmit ar nulešiem brau-
cei ar to Gura skatīt. Gura peldkostināt. Saule,
smiltis, cilvēciski bari, jūceklis, troksnis. Tani mīsam
cauri nadija Didintantes mīlums, kā silti nāma Gura

Ikreizēmes dāme manee rekomendēti pui Guras
aizneda mīnē reizi garajā mēģē. Gura bija
nējai nemiēnīga. Druka, Meaizņemē Gura
bija barga, tāla, marva. To meša.

Krievos spēka gados es Gura satiku Gura kalnē,
tad pirmo reizi sapitu Džijūnas elpu, Džijūnas
plašumu un spēku. Tas usmānāja manī net
kur paslēpto (vai nācēja no jūra?) sūtu gēnu,
kas aprauj nārdam galus, lai jūr vējš kefūš pro.
Sūtu gēns celas dehesis līdz ar garo ē-o kurdon
un iskūst Alsungas Ilgas Leimanes siltajā
aer skatā.

Dižjūrai apbrīnojū un mīlu kā mežonīgu kumaku,
pa gabali, no krasta.

Jō spēks, jō jauda, jō skaista, jō neapbrīcināma,
jō mežonīga un nepieradināma. Dižjūra.

Reizēni mēģinē atšifrēt, ko par Tēvi zinaja mēdē
sentēni un senmātes. Ko mīņi iedifreja dziesmās,
lai zinātu mēs?

Alpe saka tēcādama, es bagāta mātēsmēita.

Ja tu bijī tik bagāta, kān tēcīji jūrēnā?

Kā man bija neticēti - jūrā mani tēvs mākuja

Jūrā mani tēvsmākuja, jūrā mani bālelīnī.

Alsi mani bālelīnī jūrā kānā sūpulēdīs

Jūrā kānā sūpulēdīs treji bāņņe starpiņā

Jūrēnā treji vānti, trejdenīnī stenderīs

Ik jēi katrā stenderīsā jō kunte atslēdzim.

Heik mēina jējē laiva atslēdz mīas atslēdzinās.

Midū Jūras uz akmeus nogrims kurās, Jūras kalnā
Sauls asaras un Ozols aļģ, irkes Jūrā sāņņ, ar
zelta irkli eļļē šķēr, lai Jūras kalnā Ozas
plāntu...

Jūr atrast saņņ jējās laivē - to mēine!, kas
atslēdz mīas! atslēgas?

Kai tas maz ir izdarāms? Palikot krastā.

Iga
Jungali 2025. g. maijā
sākumā.